

FILIP FIGEL

Mgr. art Filip Figel (1993) je kameraman-fotograf, doktorand na Vysoké škole múzických umení v Bratislave na Filmovej a televíznej fakulte na katedre kameramanskej tvorby. Vo svojej voľnej tvorbe sa venuje dokumentárnej fotografii. Zameriava sa prevažne na humanisticko-poetickú fotografiu človeka a prostredie, ktoré ho obklopuje a ktoré svojou činnosťou aj formuje. Profesionálne pôsobí ako kameraman na voľnej nohe.

Výstavy

25 years Slovakia and Portugal, *Lisbon, 2018*
R.U.R., *Bratislava, 2019*
Slovakia, *Bratislava, 2019*
Sabur, *Bratislava, 2019*
Zem Spieva, *Bratislava, 2020*

Vzdelanie

VŠMU, Vysoká škola múzických umení v Bratislave
2020 – / *Kamera a vizuálne efekty, doktorandské štúdium*
VŠMU, Vysoká škola múzických umení v Bratislave
2013 – 2019 / *Kamera a vizuálne efekty*

Mgr. art Filip Figel (1993) is a cameraman-photographer, a PhD. student at the Academy of Performing Arts in Bratislava at the Film and Television Faculty at the department of Cinematography. In his free work, he focuses on documentary photography. It mainly focuses on humanistic-poetic photography of a person and the environment that surrounds him and that he shapes with his activity. He works professionally as a freelance cameraman.

Exhibitions

25 years Slovakia and Portugal, *Lisbon, 2018*
R.U.R., *Bratislava, 2019*
Slovakia, *Bratislava, 2019*
Sabur, *Bratislava, 2019*
Zem Spieva, *Bratislava, 2020*

Education

VŠMU, University of Performing Arts in Bratislava
2020 – / *Camera and visual effects, PhD. studies*
VŠMU, University of Performing Arts in Bratislava
2013 – 2019 / *Camera and visual effects*

OBRAZY ZEME

Filip Figel je kameraman, ktorý sa venuje aj fotografii. Alebo fotograf, ktorý sa zaoberá aj kameramanskou činnosťou. Pravdu povediac, v tomto prípade je jedno, čo je substantívum a čo adjektívum, pretože dôležité sú obrazy, presnejšie statické alebo pohyblivé obrazy. K ich vytvoreniu sú dôležité dve veci: aparát a oko operátora aparátu. Operátor sa pozerá cez objektív aparátu na svet a „vyrezáva“ z neho niečo, čo nie je obvyčajným zoskupením vecí a udalostí sveta, ale čo má kompozíciu, vďaka ktorej sa obrazy „odlúčené“ svetu stávajú umením. Oko Filipa Figela vidí to, čo my nevidíme, ale vďaka jeho obrazom to môžeme vidieť aj my.

Zoberme si fotografie zo súboru *Obrazy Zeme*. Samotný súbor vlastne pozostáva z dvoch konvergentných sérií. Prvú sériu tvoria fotografie prírody a toho, čo je do prírody zasadené: domy, okná, kríže, atď. Niektorí by unáhle mohli povedať, že témou tejto série je protiklad prírody a kultúry, svet prirodzených a zhotovených vecí. Lenže tak to nie je, pretože fotografie zachytávajú dve podoby prírody. Na jednej strane fotografie ukazujú prírodu ako nespútanú a nepredvídateľnú živú, ktorá môže hocikedy demonštrovať svoju silu, schopnú za krátku chvíľu zničiť všetko, čo sa jej postaví do cesty. Na druhej strane je tu druhá príroda, to znamená príroda pretvorená človekom tak, aby mu poskytla suroviny nevyhnutné pre prežitie. Prvá a druhá príroda sú oddelené a predsa spolu, medzi nimi neprestajne prebiehajú výmeny, a hoci jedna príroda, obrazne povedané, by chcela ovládnuť druhú a platí to vice versa, každé víťazstvo jednej alebo druhej prírody je iba dočasné, preto po určitom čase dochádza k ich spontánnemu zmiereniu, ktoré ruší víťaza a porazeného.

Druhú sériu tvoria fotografie ľudí, ktorí časťou svojho bytia patria prvej prírode a časťou druhej prírode, pretože sú tvorcami kultúry, teda niečoho, čo s ľuďmi na svet prichádza a s nimi, žiaľ, môže zo sveta aj odísť. Je všeobecne známe, že človek je tvor citiaci, mysliaci, konajúci a hrajúci, pričom fotograf zachytáva predovšetkým tváre ľudí, ktorí si užívajú chvíľu voľna, keď môžu spievať, hrať na hudobné nástroje, tancovať, skrátka vychutnávať si čas rozkoše, ktorý je iný než čas práce.

Každá séria má teda svoju tému a svoje vlastné, emóciami podfarbené, tóny. Dve série k sebe neodmysliteľne patria, tak ako k sebe patrí príroda a kultúra. Spolu vytvárajú celok a to, čo reprezentuje súbor fotografií, je iba fragmentom širšieho celku zvaného Zem. Áno, je to naša Zem, hoci, priznajme si to otvorene, nie vždy sa k nej správame ako k našej. Našťastie však medzi nami žijú ľudia, ktorí Zem rešpektujú, majú úctu voči nej a nechcú byť ničím iným, iba jej dobrým a pokorným partnerom. Trúfam si povedať, že tento fotografický súbor bez toho, aby to pateticky dával na známosť, chce byť pokorným vyjadrením úcty a zároveň odkrytím krásy jednej časti Zeme. Je to zaujímavý súbor a Filipovi Figelovi prajem veľa úspechov pri odkrývaní nových dimenzií nášho sveta, čiže našej Zeme.

Peter Michalovič

PICTURES OF THE EARTH

Filip Figel is a cameraman who also works in photography. Or a photographer who also works as a cameraman. To tell the truth, in this case it doesn't matter which is the noun or which is the adjective, because the important thing is the images, more precisely still or moving images. To create them, two things are important: the camera and the eye of the camera operator. The operator looks at the world through the lens of the camera and "carves" out of it something that is not an ordinary grouping of things and events of the world, but that has a composition that makes the images "separated" from the world become art. Filip Figel's eye sees what we cannot see, but thanks to his paintings we can see it too.

Let's take photos from the Earth Images file. The set itself actually consists of two convergent series. The first series consists of photographs of nature and what is embedded in nature: houses, windows, crosses, etc. One might hastily say that the theme of this series is the opposition of nature and culture, the world of natural and manufactured things. But it is not so, because the photographs capture two forms of nature. On the one hand, the photographs show nature as an unfettered and unpredictable element that can demonstrate its power at any time, capable of destroying everything that stands in its way in a short time. On the other hand, there is the second nature, that is, nature transformed by man in such a way as to provide him with the raw materials necessary for survival. The first and second natures are separate and yet together, exchanges are constantly taking place between them, and although one nature, figuratively speaking, would like to dominate the other and vice versa, any victory of one or the other nature is only temporary, therefore after a certain time there is to their spontaneous reconciliation, which cancels out the winner and the loser.

The second series consists of photographs of people who part of their being belong to the first nature and part to the second nature, because they are creators of culture, that is, something that comes into the world with people and, unfortunately, can also leave the world with them. It is widely known that man is a feeling, thinking, acting and playing creature, while the photographer captures above all the faces of people who enjoy their free time, when they can sing, play musical instruments, dance, in short, enjoy a time of pleasure that is different from work time.

Therefore, each series has its own theme and its own tones colored by emotions. The two series inextricably belong to each other, just as nature and culture belong to each other. Together they form a whole, and what a set of photographs represents is only a fragment of a larger whole called the Earth. Yes, it is our Earth, although, let's face it, we don't always treat it like ours. Fortunately, however, there are people living among us who respect the Earth, have respect for it and do not want to be anything other than its good and humble partner. I dare say that this photo set, without making it pathetically obvious, wants to be a humble expression of respect and at the same time reveal the beauty of one part of the Earth. It is an interesting set and I wish Filip Figel much success in discovering new dimensions of our world, that is, our Earth.

Peter Michalovič